

**КОНСТАНТИН
МИЛАДИНОВ**

ТВОРБИ

0

116-5-1021

КОНСТАНТИН МИЛАДИНОВ

knj. br. 10422/15
Cip. loc. 346.210

ТВОРБИ

„КОТО РАЧНИ“
SKOPJE 1998

БИСЕРА

Бисеро моме, Бисеро,
Шчо носиш бисер на грло?
Твоето грло хубаво
И от дробнаго бисера
Хилјада п'ти побело.

Бисеро моме, Бисеро,
Зашчо со бисер покривиш
Твоето грло хубаво?
Ја нејќу бисер да баца
Тук сака твоето грло. –

Бисеро моме, Бисеро,
За кого низиш бисер'т?
За кого готвиш дарои?
Ја дарој бисер не сака
Тук сака мома Бисера. -

ГОЛАПЧЕ

Голапче мало хубаво, голапче златокрилесто,
Кога ти дојде при мене? и кога вчасот побегна? –
Ушче ја глас ти не слушаф: ушче те харно не видоф,
Дан¹ ми се, мило, наљути? Дан ми се, добро насрди!
Зашч не ти хубост пофалиф, зашч не ти крилја помазниф?

Ела ми, мило, ела ми, ела ми сега при мене,
Ја ке ти хубос пофалам, ја ке ти крилја помазнам,
Ја ке те тебе назобим се со дробнаго бисера,
Ја ке те чува секога, мое ми мило, в пазува.

Т'ГА ЗА ЈУГ

Орелски крилја как да си метнех,
и в наши ст'рни да си прелетнех!
На наши места ја да си идам,
да видам Стамбол, Кукуш да видам,
да видам дали с'нце и тамо
мрачно угревјат, како и вамо.

Ако как овде с'нце ме стретит,
ако пак мрачно с'нцето светит;
на п'т далечни ја ке се стегнам,
и в други ст'рни ке си побегнам,
к'де с'нцето светло угревјат,
к'де небото свезди посевијат.

Овде је мрачно, и мрак м'обвива;
и темна м'гла земја покрива;
мразој и снегој, и пепелници,
силни ветришча, и вијулици,
околу м'гли и мразој земни,
а в гр'ди студој, и мисли темни.

Не, ја не можам овде да седам,
не, ја не можам мразој да гледам!
дајте ми крилја ја да си метнам
и в наши ст'рни да си прелетнам;
на наши места ја да си идам,
да видам Охрид, Струга да видам.

Тамо зората греит душата,
и с'нце светло зајдвит в гората;
тамо дарбите природна сила
со с'та роскош ги растурила:
бистро езеро гледаш белеит,
или од ветар синотемнеит;
поле погледниш, или планина,
сегде божева је хубавина.

Тамо по с'рце в кавал да свирам,
с'нце да зајдвит, ја да умирам.

Во Москва

Орелъ ли крие какъ да си метне къ
 въ наши сѣдърки да си прелестнохъ
 къ наши лѣтъ: а да си и дажъ
 да видамъ стѣжъ кой нукъ, да видамъ
 да видамъ души спъкъ и тѣло,
 кратки уречътъ стѣжъ - бѣмо

Ако какъ ~~журъ~~ обде: дѣже не стѣжъ,
 ако какъ кратки спъкъ-то свѣтъ,
 ча тѣтъ далекъ а ке съ спъкъ,
 и въ другъ стѣжъ ко си побѣтъ,
 кѣдо спъкъ-то свѣтъ уречътъ,
 кѣдо спъкъ-то звѣздъ побѣтъ

Обде и кратки - тракъ м' обвѣва
 и тѣло мѣтъ земъ покрѣва
 крѣзъ-то спъкъ, и побѣтъ
 спъкъ стѣжъ и спъкъ
 охъ мѣтъ - кратки земъ
 въ гредъ стѣжъ - дѣкъ тѣмъ
 не, а не мѣтъ обде да спъкъ,
 а не мѣтъ крѣзъ-то да спъкъ